

[Pinholt.]

mer fra noget ændrede Afdrags- og Forrentningsregler, og yderligere vil jeg gøre opmærksom paa, at Generaldirektøren og Ministeren har faaet — forekommer det mig — en *good will* af Finansministeriet, idet de betaler 12 pCt. af Pensionerne ved Statsbanerne til Finansministeriet, formentlig, som opfører dem paa § 25, men den højtærede Minister sagde, at der skulde 17 pCt. til for at fyldestgøre Pensionerne for Trafikvæsenets Personale. De sparer altsaa 5 pCt. (*Trafikministeren* [Friis-Skotte]: De 5 pCt. betales af Personalet!). Ja, men Udgiften er dog faldet fra 8 til 5 Mill. Kr., saa det ser ud, som om Statsbanerne alligevel har tjent mellem 2 og 3 Mill. Kr. Og dette er vel nok værd at lægge Mærke til over for dette sikre, at i de kommende 10—20 Aar vil Pensionerne ved Statsbanerne stige ganske overordentlig kraftigt, saa jeg er tilbøjelig til at tro, at Statsbanerne her har gjort en særdeles god Forretning, maaske med en villig Finansminister, det ved jeg ikke.

Men naar vi skal opstille vort Statsregnskab paa en saadan Maade, at vi deraf skal kunne se, hvad hver Institution koster os, og vi siger: Forrentning og Afdrag skal ske, saa mener jeg, man skal gøre enten-eller: Enten skal det gennemføres strikte, eller ogsaa skal man lade være at stille det op. Og hvis Finansministeriet — hvad jeg i og for sig godt kunde tænke mig — synes, det er Synd for Statsbanerne, og har taget nogle af Udgifterne, ja, saa er det ikke helt korrekt, og det vil jeg advare imod.

Indtægtsmulighederne er ganske vist ogsaa forbedret, gennem en forøget Persontrafik paa 7 Mill. Kr. og en Godstrafikforøgelse paa 2 Mill. Kr. Om det nu kan holde, skal jeg ikke kunne sige; jeg har ikke tilstrækkeligt Kendskab til Forholdene eller Overblik over dem til at kunne vide, om det er noget, der kan holde. Men jeg kan i hvert Fald se, at det er en meget betydelig Stigning, og der er vist ogsaa paa andre Omraader stærk Stigning.

Lad mig endelig sige, at der er jo ogsaa meget store Anlægsudgifter for Statsbanerne i disse Aar. Nu er Elektrificeringen af Københavns Nærtrafik afsluttet. Den har kostet 19 Mill. Kr., naar vi nu kommer 1935—36 igennem, og den var beregnet til godt 17. Jeg vil i denne Forbindelse spørge den højtærede Minister, om han er enig med Generaldirektøren i dennes Udtalelse om — saa vidt jeg har forstaaet det —, at i og for sig kunde Dieselmotordriften godt være traadt i Stedet for Elektrificeringen, og saa vilde der kunne være sparet ganske

overordentlig mange Penge (*Trafikministeren* [Friis-Skotte]): Det er en Legende!). Naa, det er en Legende, men den gaar altsaa rundt, jeg har hørt det og ogsaa læst det paa Tryk, og derfor vil jeg spørge Ministeren, om det har sin Rigtighed, for der er nemlig her ogsaa en Fortsættelse af Udgifterne til de elektriske Tog.

Hvad i øvrigt Statens Driftsudgifter angaar, vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa — hvad han naturligvis for saa vidt i Forvejen ved —, at vi har mange faste Udgifter. Vi har mange Love, som binder os fast til Udgifter paa Finansloven, og jeg har engang tidligere sagt til den højtærede Minister, at det er betænkeligt. Lad mig her nævne, at f. Eks. Socialministeriet kræver 131,8 Mill. Kr., Statsgældens Forrentning 70,8 Mill. Kr., de effektive Pensionsudgifter 28,5 Mill. Kr., det er tilsammen 231,1 Mill. Kr. Tilbage af Driftsudgifterne er der saa 151,1 Mill. Kr., det er, hvad man saa har til Administration af hele Landet, til Erhvervene o. s. v.

Disse faste Udgifter skal man være noget angstelig ved. Erhvervene kan saaledes ikke vente at faa større Beløb fra Staten til Hjælp; de udreder jo en væsentlig, maaske den væsentligste Del af Skatterne, men de kan ikke faa meget til Hjælp og Støtte fra Staten, naar det hele eller dog det meste, 60,5 pCt., bliver givet ud til disse tre Poster.

Socialministeriet tager jo noget voldsomt til sig. I 1932—33 bevilgedes paa Finansloven 74,1 Mill. Kr., men Regnskabet udviste en Udgift paa 83,1 Mill. Kr.; i 1933—34 bevilgedes der paa Finansloven 109,6 Mill. Kr., men Regnskabet udviste en Udgift paa 130,9. I 1935—36 regner man med en Udgift paa 131 Mill. Kr.; men hvis der skulde blive en lignende Stigning som i de nærmest foregaaende Aar — det kan jeg ikke udtale mig om —, saa vil Finansloven være fuldstændig sprængt, og nogen bombesikker Tro paa de Beregninger, der er foretaget ovre i Socialministeriet, det har vi i Finansudvalget i hvert Fald ikke. Vi har haft Lejlighed til at se Beregninger, som har været meget mangelfulde, og jeg er derfor ikke sikker paa, at der ikke kan komme en Overraskelse for Finansministeren med Hensyn til Socialministeriet. Jeg skal ikke kunne sige det, men jeg føler mig ikke overbevist om, at Socialministeriet til næste Aar vil kunne nøjes med en Stigning paa 1 Mill. Kr.

Saa har jeg til Slut et Par Bemærkninger til den højtærede Minister angaaende Statsgælden. Her kan vi vistnok blive